

Jarmila Prášková: Hymny doby adventní v Liturgii hodin

Diplomová práce

Oponent: ThLic. Vladimír Málek

Posudek oponenta:

Předložená diplomová práce hovoří o modlitbě, konkrétně o Denní modlitbě církve, Liturgii hodin, a jak její název napovídá, z této modlitby komentuje vybrané hymny doby adventní. První část, 23 stran (kapitola 1.1 Stručný nástin historie) z celkových 93 se věnuje názvům Liturgie hodin a prochází dějinami od prvního století až po reformu II. vatikánského koncilu. Celé toto pojednání se mi jeví jako velmi pěkné, přehledné, výstižné se zřetelným vysvětlením a přiblížením cizích výrazů i člověku, který se Liturgii hodin nemodlí a nezná ji. Bez tohoto uvedení do problematiky, stejně jako bez všeobecného teologického rozboru, který následuje ještě v 1. kapitole (1.2 Teologie Liturgie hodin, strany 24 – 34), by nebylo možné dobře přiblížit hymny samotné. 2. kapitolu své práce (strany 34 – 47) autorka zasvětila historickému původu hymnů a také je v této části předvedena dobrá a důkladná práce pro ozřejnění vytčeného cíle. Ve 3. kapitole (str. 47 – 83), potom, co byl představen princip zpracování hymnů, jsou postupně předloženy čtyři latinské hymny (dva k ranním chválám a dva k večerním chválám) pro dobu adventní v českém překladu se solidním komentářem podle klíče: text hymnu, jeho původ a liturgické zařazení, adresát, vlastní komentář a shrnutí. Rád konstatuji, že v této kapitole zaujmou jak samotné texty předložených hymnů, tak především jejich komentáře.

Celá práce je velmi zajímavá, mezi jiným na ní oceňuji především náročné studium rozsáhlé literatury a průzkum nemalého množství materiálu. Autorka ukázala, že umí používat prameny a pracovat s literaturou a že problematice rozumí. Nepochybuji o tom, že Denní modlitba církve je čtenáři přiblížena jasně a poutavě a předvedena jako pramen velkého bohatství myšlenek, nicméně konstatuji, že otázka na str. 7 Úvodu: „Proč se modlíme zrovna tímto způsobem a proč tyto modlitby“, kterou lze považovat za cíl této studie, by si zasloužila výstižnější odpověď v závěru práce. Někteří témata ve zmíněném Závěru na str. 83 (např. zmínka o tom, že Liturgie hodin je modlitba společná a ...tento charakter je patrný rovněž v uvedených hymnech, které používají zájmen *nos* a nikdy *ego*) se mi už jeví nadbytečná, otevírající další problematiku.

Drobným stínem na celém pojednání je nemalý počet tiskových chyb (např. str. 14, 3. řádek 1. odstavce ...ve *stejném* kapitole... a 5. řádek téhož odstavce ...ve uvedeném spise...; str. 25, 1. řádek pod nadpisem Domine, labia mea *aeéries*; str. 28, poslední řádek 2. odstavce ...v ranních a večerních *cvhálách*; str. 35, 2. odstavce pod nadpisem, uprostřed *Nejačastější...*; str. 38, 2. poznámka pod čarou č. 104 *Introdiction*; str. 42, předposlední řádek 3. odstavce ...římské *idloly*...; str. 53, 5. řádek 2. odstavce pod prvním nadpisem Svatba v prorocké zvěsti často představuje *Božího* království,...; str. 56, 1. řádek „Hle, dal *jsme* vám...; str. 74, předposlední řádek 1. odstavce ...Hospodinovu schránu z Obéd-*eděmova* domu...; str. 83, poslední řádek 4. odstavce ...*conseva* nos) a hrubá chyba na str. 36, 1. řádek pod nadpisem: „Nejstarší křesťanské duchovní písně *byli* Davidovy žalmy...“). Neškodila by tudíž dobrá jazyková korektura.

Přes tyto technické nedostatky považuji práci za velmi zdařilou a pěknou a velmi rád ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 25. května 2007

ve. Málek

.....
podpis oponenta